

Nyilatkozat a Koreai-félsziget békéjéről és újraegyesítéséről

(PIC 02.3 számú dokumentum)

„Mert ő a mi békességünk, aki a két nemzetiséget egyé tette, és az ő testében lebontotta az elválasztó falat, az ellenségeskedést” (Ef. 2,14)

Mi, az Egyházak Világtanácsa 2013. október 30. és november 8. között Puzsán városában üléselő tízedik nagygyűlésének küldöttei, tanúságot teszünk az egy koreai nép férfijainak, nőinek és gyermekeinek évtizedeken át tartó, a háború és viszály okozta erőszak miatti szenvedéséről, aminek eredményeként két nemzetre váltak szét.

A megosztottság, a háború és a szenvedés ellentmond Isten élet teljességét célzó akaratának. Felszólítjuk ezért a világ egyházait és a szociális, gazdasági, politikai és kormányzati hatalom birtokosait, hogy töretlenül munkálják a tartós és fenntartható igazságos békét, ami a koreai nép újraegyesítéséhez és megbékéléséhez vezet.

Nagygyűlésünk központi témája egy egyszerű imádság: „élet Istene vezess igazságosságra és békére”. Imádkozunk azért, hogy megvalósuljon a koreai emberek látomása és álma, a gyógyulás, megbékélés, béke és újraegyesülés iránti közös vágyuk.

Új kihívások a megbékélésben és gyógyulásban

A jelen helyzet a Koreai-félszigeten arra sarkall minket, hogy megújítsuk elkötelezettségünket a térségben a békéért és igazságért, illetve a megosztott Korea újraegyesítésért tett erőfeszítéseinkben. A hidegháború utáni időszak számos pozitív folyamata ellenére még mindig az észak-kelet-ázsiai térségben összpontosul a világ legsúlyosabb katonai és biztonsági fenyegetettsége. Az ENSZ Biztonsági Tanácsának öt állandó tagjából négy nukleáris nagyhatalmaként ismert állam tart fent katonai támaszpontot ebben a térségben. Még egy „új hidegháború” jelei is felsejlenek, ahogy az észak-kelet-ázsiai földrajzi térképén a hatalmi egyensúly eltolódásának jelei figyelhetők meg. Az Amerikai Egyesült Államok erősödő katonai, gazdasági és politikai jelenléte a régióban új feszültségeket szül; és a három másik „hatalmi pólus”, Kína, Japán és Oroszország is aktív a térségben.

A négy nagyhatalom közötti geopolitikai erőter változása kiolthatja a koreai nép béke és újraegyesítés utáni törekvését és vágyát. A számos ázsiai országban megfigyelhető fegyverkezési hajszája a katonai kiadások tekintetében a világ egyik leggyorsabban fejlődő régiójává tették a térséget, beleértve a nukleáris és a csúcstechnológias tömegpusztító fegyvereket is.

A béke, ami látomásainkban megjelenik, az egész életet átfogó, a szomszédok közötti békés együttélést helyreállító igazságosság feltétele. Meggyőződésünk szerint eljött az idő arra, hogy az 1953-as Fegyverszüneti Megállapodást felváltó átfogó békeszerződéshez vezető új folyamatot kezdeményezzünk, amely biztosítja a nemzetek közötti igazságos és békés viszonyt a térségben, normalizálja Észak- és Dél-Korea kapcsolatát, illetve előmozdítja a koreai újraegyesülést.

A világszerte 345 egyházat és 560 millió keresztényt képviselő küldötteként készek vagyunk arra, hogy újult erővel támogassuk a békét és megbékélést, valamint bátorítsuk és segítsük a nemzeti és nemzetközi vezetőket, akiknek az erőfeszítései elengedhetetlenek.

Hítbéli elkötelezettségünk az igazságos béke mellett

Mint a Jézus Krisztusban hívők globális szervezete, megvalljuk bűnünket abban, hogy engedtünk a világi hatalmasságoknak és fejedelemségeknek gyűlölettel és ellenségeskedéssel teljes háborúikban és katonai konfliktusaikban, amelyekben nukleáris arzenáljaikkal és tömegpusztító fegyverekkel az emberiség és Isten egész teremtett világa ellen fordultak. Bánjuk mulasztásunkat, hogy nem ismertük el megfelelően a koreai nép hosszú szenvedését, amit külső erők okoztak gyarmatosító törekvéseikért és a katonai hegemoniáért harcolva.

Ezennel csatlakozunk a koreai keresztyének hitvalláshoz Jézus Krisztus mellett, aki úgy jött a világra, mint a mi békességünk (Ef 2,13-19); aki azért szenvedett, halt meg a kereszten, temették el és támadt fel, hogy megbékéltesse az emberiséget Istennel, legyőzze a megosztottságot és konfliktusokat, megszabadítson és egyggyé tegyen minden embert; aki, mint Messiás, elhozza az új eget és új földet (Jel 21-22).

Ezzel a hitvallással, szilárd elkötelezettséggel csatlakozunk mind az észak-, mind a dél-koreai keresztyénekhez, különösen is a koreai egyházak eltökélt törekvéséhez, hogy országuk és népük békéjét, gyógyulását, megbékélését és újraegyesítését munkálják.

A hit és remény a gyakorlatban

1948-as első nagygyűlésétől fogva, illetve az azt követő koreai konfliktus idejétől, az Egyházak Világtanácsa átérezte a koreai megosztottság okozta fájdalmat, és ennek hatását bizonyos fokig a tagegyházai és partnerei között kialakult feszültségekben is megtapasztalta. Tisztában vagyunk a kihívásokkal és az akadályokkal a béke felé vezető úton. Elismerjük a koreai keresztyének fáradhatatlan erőfeszítéseit, Észak- és Dél-Koreában egyaránt, és emlékeztetünk az EVT illetve ökumenikus partnerei folyamatos és töretlen erőfeszítéseire a Koreai-félszigeten élő emberekkel kapcsolatban.

A rendkívül nehéz helyzet közepette a koreai egyházak ökumenikus tanúságtétele és imái döntő fontosságúak voltak. Ez a gyakorlatban is megvalósuló hit a reménység új távlatait teremtette meg, az imádság erejével. Az EVT Nemzetközi Ügyekért felelős Egyházi Bizottsága (CCIA) által 1984-ben szervezett Tozanso-i tanácskozással olyan időszakban került sor, amikor a koreai egyházak számára nehézkes volt, hogy nyíltan megvitassák Korea újraegyesítésének kérdéskörét. A Tonzanso-i tanácskozás az EVT első kísérlete volt arra, hogy tagegyházainak széles köréből szerte a világból és Koreából keresztyéneket hívjon egybe azért, hogy megvizsgáljanak néhány ügyet, amit Korea megosztottsága vetett fel. Az EVT kezdeményezése segített abban, hogy a koreai megosztottság és újraegyesítés témájával úgy nézzenek szembe az érintettek, hogy az eszközként szolgáljon a koreai nép igazságos békéért folytatott küzdelmének előmozdításában.

A koreai egyházak 1988-ban megfogalmazott, döntő jelentőségű nyilatkozata a koreai nép nemzeti egységéről és a Koreai-félsziget békéjéről (*Declaration of Korean Churches for*

National Unification of the Korean People and Peace in the Korean Peninsula) 1995-öt az észak- és dél-koreai egyházak számára egyaránt a Nemzeti Jubileum éveként jelölte meg, és öt alapelvet erősített meg: 1) a független egyesülést saját akaratból, 2) a békés egyesülést, 3) az együttműködésen és bizalmon alapuló nemzeti egységet, 4) demokratikus egyesülést az emberek részvételével és 5) humanitárius alapokra helyezett észak-déli kapcsolatokat.

Elismerjük az EVT által kezdeményezett, békét és megbékélést támogató, valamint a Koreai-félsziget nukleáris fegyvereinek leszerelését célzó ökumenikus erőfeszítést. Ezek a kezdeményezések olyan új utakat nyitottak meg az észak és dél-koreai egyházvezetők, illetve az ázsiai, észak-amerikai és európai egyházi és ökumenikus partnerek előtt, amelyek lehetővé tették, hogy közös platformra jussanak. A Koreai-félsziget békéjének, megbékélésének és egyesülésének EVT/CCIA által összefogott és koordinált Ökumenikus Fóruma (*Ecumenical Forum on Peace, Reconciliation and Reunification of the Korean Peninsula*), amelyben a dél-koreai egyházak és az Észak-Koreai Keresztyén Szövetség (*Korean Christian Federation in North Korea*) mellett Ázsia, Európa, és Észak-Amerika egyházai is részt vesznek, további rendszeres lehetőséget biztosít a kölcsönös párbeszédre és együttműködésre a béke és újraegyesítés kapcsán. Bár számos szinten előrelépés történt, még mindig hosszú utat kell megtenni azért, hogy a Koreai-félsziget békéjének és újraegyesítésének küldetése beteljesedjen.

Emlékeztetünk azokra az EVT által szervezett kiemelkedő múltbeli eseményekre, amelyek az északi és déli egyházvezetők történelmi találkozóinak helyszínéül szolgálhattak, kezdve a Központi Bizottság 1989-as moszkvai ülésével, beleértve az EVT Canberrában (1991), Hararében (1998) és Porto Alegrében (2006) tartott nagygyűléseit. Számos egyéb nemzetközi tanácskozás, amelyre az észak- és dél-koreai egyházak részvételével került sor, erősítette a békét és újraegyesítést támogató ökumenikus összefogás hitelét. A CCIA által a Tozanso-i folyamat huszonötödik évfordulójának alkalmából 2009 októberében szervezett nemzetközi konzultáció új lendületet adott a béke, igazságosság és egység melletti tanúságtételért folytatott küzdelemnek, és párbeszédre és részvételre buzdította mindazokat, akiket a megosztottság tragédiája közvetlenül érintett. Mindemellett, az EVT főtítkárainak észak-koreai látogatásai 1999-ben, 2009-ben és 2013-ban hitelesítették az EVT-nek és tagegyházainak abbéli elkötelezettségét, hogy Észak és Dél-Korea békét és az egyesülés lehetőségét kereső egyházait támogassák.

Tudatában vagyunk annak a ténynek, hogy a Koreai-félsziget aktuális geopolitikai helyzete igazolja, hogy az ökumenikus mozgalom új utakat keressen támogatása és elkötelezettsége terén. Minthogy az EVT régóta kíséri a Koreai-félsziget egyházait és népét az igazságos békéért, megbékélésért és a két részre szakadt Koreai-félsziget egyesítéséért folytatott küzdelmükben, sürgető felelőssége, hogy továbbra is erőfeszítéseket tegyen az észak- és dél-koreai egyházak találkozásához közös platformot teremtsen, különös figyelemmel a fiatalabb generációkra.

A remény jeleit is felfedezzük és azt a keretet, ami lehetővé teheti a Koreai-félszigetnek, hogy megragadja az igazságos békét és az élet teljességét. A Koreai-félszigeten a kölcsönösségen alapuló emberi biztonságnak és az emberi jogoknak elsőbbséget kell élveznie a nemzetek megosztó, versenyen alapuló, katonai biztonságának. A nukleáris fegyverek fenyegetését már

régen felismertük, most azonban komoly kérdések merülnek fel a nukleáris energia egésze kapcsán. Az egyházak osztoznak sokak meggyőződésében, hogy szükséges és lehetséges egy nukleáris fegyverek nélküli világ. Az atommentes világra tekintő közös reményünk nem csak a Koreai-félszigeten élőkét, hanem az egész világot érinti, amelyik elutasítva a nukleáris fegyvereket együttműködik a teljes leszerelésért, és így - akár más térség vezető erejeként - utat mutat. Ez a remény és ezek a lehetőségek ösztönzik az egyházakat arra, hogy még nagyobb erőfeszítést tegyenek a Koreai-félsziget békéjének és megbékélésének érdekében, Isten ígéretére adott válaszként, az Isten országa jeleiként megvalósuló igazságosság és béke felé vezetve minket. „Mert ő a mi békességünk, aki a két nemzetséget egygő tette, és az ő testében lebontotta az elválasztó falat, az ellenségeskedést.” (Ef 2:14)

A gyógyuláshoz, megbékéléshez és a békéhez vezető út

A hatvan hosszú év alatt, amióta az 1953. július 27-i fegyverszüneti megállapodás véget vetett a koreai háború küzdelmeinek, a két Korea, az Egyesült Államok és Kína technikailag továbbra is háborúban állnak az atomfegyverek folyamatos felhalmozását is magába foglaló defenzív katonai fegyverkezésükkel. A jelenlegi helyzet azt bizonyítja, hogy sürgősen szükség van egy békeszerződésre, ami az 1953-as fegyverszüneti megállapodás helyébe lép.

Újszerű és döntő lépés szükséges a békeszerződés érvényesítésére. A békeszerződést célzó folyamat döntő fontosságú a Koreai-félsziget és az egész észak-kelet-ázsiai térség számára, ahogy az a törekvés is, amely hozzájárulhat egy nukleáris fegyverektől mentes békeövezet megvalósulásához a régióban. A békeszerződést meg kell vitatnia és el kell fogadnia a fegyverszüneti megállapodásban érintett valamennyi félnek és országnak. Hisszük, hogy a Koreai háborút lezáró, az érintettek felek egyetértésével kiadott nyilatkozat felgyorsítaná a megállapodás megvalósítását, és hozzájárulna a felek közötti kölcsönös bizalom megerősödéséhez. A hatoldalú egyeztetések (Six-Party Talks – SPT) résztvevői előzőleg megígérték, hogy békeforumokat tartanak annak érdekében, hogy a jelenlegi fegyverszüneti egyezményt egy konkrét békerendszerré alakítsák át. Határozottan sürgetjük, hogy Észak- és Dél-Korea, valamint az USA és Kína is biztosítják ennek az ígéretnek a betartását. Ezzel egyidejűleg az USA-nak és Japánnak fel kell hagynia azzal, hogy blokáddal és szankciókkal sújtsa Észak-Koreát, míg Kínának közvetítőként kell fellépnie, hogy a párbeszéd újrainduljon, beleértve a hatoldalú egyeztetéseket.

Tekintettel a folyamatos humanitárius krízisre Észak-Koreában, sürgetjük a nemzetközi közösséget, hogy kezdje meg a humanitárius segítségnyújtást az embereknek, együttműködve Északkal az ország fenntartható fejlődése érdekében. Mára világossá vált, hogy a gazdasági szankciók elsődlegesen az adott ország népét büntetik, főként a társadalom szegény rétegeit. Ezért megkérdőjelezzük az Észak-Korea elleni gazdasági szankciók erkölcsi alapelveit éppúgy, mint stratégiai hatékonyságukat. Ebben az összefüggésben aggodalmunknak adunk hangot az ENSZ Biztonsági Tanácsának Észak-Koreával szembeni határozatainak kapcsán. Újra lehetővé kell tenni az Észak-Korea és a világ más országai közötti gazdasági kapcsolatot. Ez új utat fog nyitni a hatékony gazdasági együttműködésben. Mindenek előtt pedig elő fogja segíteni a kapcsolatok normalizálását szolgáló párbeszédben való elkötelezett részvételt. Az ENSZ-nek a

béketeremtést szolgáló kezdeményezéseket kell indítania a Koreai-félszigeten, és meg kell szüntetnie a jelenleg érvényes gazdasági és pénzügyi szankciókat.

Tovább lépés – ajánlások

Hisszük, hogy a béketeremtés a globalizált, és kölcsönös függésben élő világban a szuverén államok, az ENSZ és civil társadalom közös felelőssége, beleértve az egyházakat is. Megerősítve keresztyén elhívásukat a béketeremtésre és válaszul a koreai egyházak hitből fakadó tanúságtételére, amit a koreai emberek közötti jubileumi felhívásukban megfogalmaztak, az EVT 2013. október 30. és november 8. között Puszán városában, a Koreai Köztársaságban ülésező tízedik nagygyűlésén résztvevő tagegyházai, közösen jelentik ki a következőket:

1. Felismertük, hogy a korai emberekkel együtt és értük imádkozva az egyházaknak és ökumenikus partnereknek különleges felelősségük van abban, hogy együttműködjenek a békéért és megbékélésért a Koreai-félszigeten, megújult energiával, szoros együttműködésben, és transzparens kapcsolatban egymással, valamint az észak- és dél-koreai egyházakkal és keresztyénekkal, a Koreai Egyházak Nemzeti Tanácsával és a Koreai Keresztény Szövetséggel. Ezért elkötelezzük magunkat arra, hogy:
 - a. *megtestesítjük* a Tozanso-i folyamat szellemiségét, beleértve a bátorságot, a törődést, a kommunikációt, a hitvallást, a békéltetést és az elkötelezettséget;
 - b. *imádkozunk* a korai néppel és egyházakkal, az augusztus 15-ét megelőző vasárnapot „A Koreai-félsziget békés újraegyesítéséért szóló imavasárnapjává” jelölve ki;
 - c. *biztosítjuk* azt a széles ökumenikus platformot Észak- és Dél-Korea fiatal generációinak, ahol találkozhatnak azért, hogy megosszák látomásukat a Koreai-félsziget jövőjéről;
 - d. szolidaritási látogatásokat *szervezünk* Észak- és Dél-Korea egyházainál, amelyek hozzájárulhatnak a béketeremtéshez és a hídveréshez. Az első látogatásra már 2014-ben sor kerülhet, a történelmi jelentőségű Tozanso-i Nemzetközi Konzultáció 30. évfordulójáról való megemlékezés kapcsán; és
 - e. *továbbra is kísérjük és támogatjuk* a koreai egyházakat azzal, hogy közös platformot biztosítunk az északi és déli egyházak és keresztyének találkozásához, hogy előre léphessenek a béke és megbékélés felé vezető úton. Felismertük, hogy az ilyen kezdeményezések számára történelmileg is szimbolikus időpontot 2015. évben találhatnánk, Korea felszabadításának hetvenedik évfordulóján.
2. Elköteleztük magunkat további cselekedetekre is:
 - *együttműködünk* kormányzatainkkal, hogy azok adjanak mandátumot ENSZ Biztonsági Tanácsának béketeremtő kezdeményezések elindítására a Koreai-félszigeten és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságot aktuálisan sújtó gazdasági és pénzügyi szankciók megszüntetésére;
 - *nemzetközi kampányt indítunk* az 1953-as Fegyverszüneti Megállapodás helyébe lépő békeszerződésért, ami véget vet a háborús helyzetnek;
 - *felszólítjuk* a térségben jelenlévő összes külföldi hatalmat arra, hogy vegyenek részt a béketeremtő kreatív folyamatban a Koreai-félszigeten, felfüggesztve a

hadgyakorlatokat a félszigeten, felhagyva a beavatkozásokkal és csökkentve katonai kiadásait;

- *biztosítjuk* a nukleáris fegyverek és atomerőművek teljes, ellenőrizhető és visszafordíthatatlan felszámolását Észak-kelet Ázsiában, lépéseket téve egy nukleáris fegyverektől mentes világ felé és egyidejűleg csatlakozva ahhoz az erősödő nemzetközi konszenzushoz, amely humanitárius alapon a világ összes térségéből számúzné a nukleáris fegyvereket, hogy sehol a földön ne fenyegetse nukleáris veszély az életet;
- *sürgetjük* Észak- és Dél-Korea kormányait, hogy állítsák helyre az igazságosságon és emberi méltóságon alapuló emberi közösséget, legyőzve az igazságtalanságot és ellenségeskedést, gyógyulást hozva az emberi közösségnek, szembenézve az elszakított családok sürgető humanitárius helyzetével, megteremtve azt a fenntartható folyamatot, amely lehetővé teszi a családtagok hollétének feltárását, szabad látogatást és levélváltást biztosít számukra, biztosítva a nemzetközi szervezetek támogatását, ahol erre szükség mutatkozik; és
- *együttműködünk* a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság és a Koreai Köztársaság kormányaival, biztosítva a nemzetközi együttműködést egy valóban demilitarizált zóna (DMZ) fenntartásában és annak békezátonnyá való átalakításában.

(Elfogadva)

Az alábbi küldöttek és delegációk rögzíteni kívánták eltérő (kisebbségi) véleményüket azzal kapcsolatban, hogy a nyilatkozat nem tér ki a Koreai-félsziget kapcsán különös jelentőséggel bíró jelenségre, nevezetesen a katonai szolgálatot lelkiismereti okokból megtagadó állampolgárok helyzetére.

- Német Protestáns Egyház (EKD)
- Valdens Egyház
- Testvériség Egyháza
- Nigériai Testvériség Egyháza
- Kongói Krisztus Egyháza – Kongói Mennonita Közösség
- Német Mennonita Egyház
- Holland Mennonita Egyház
- Barátok Egyesült Találkozója
- Kanadai Éves Találkozó
- Ms Eun-Young Lee, Koreai Metodista Egyház
- Ms Alison Jane Preston, Ausztál Anglikán Egyház
- Nt. Sarah Cambell, Krisztus Egyesült Egyháza
- Nt. Kelli Parrish Lucas, Krisztus Egyesült Egyháza